

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 maja 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił A. G. umorzenia należności z tytułu składek na:

- a) ubezpieczenia społeczne za okres od lutego 2004 r. do marca 2004 r., od maja 2004 r. do lipca 2004 r., od listopada 2004 r. do lutego 2005 r. w łącznej kwocie 4.351,35 zł w tym z tytułu składek 2.027,55 zł, odsetek w kwocie 2.315,00 zł oraz kosztów upomnienia w kwocie 8,80 zł,
- b) ubezpieczenie zdrowotne za kwiecień 2005 r. w łącznej kwocie 120,61 zł, w tym składek w kwocie 58,61 zł, odsetek 62,00 zł,
- c) Fundusz Pracy za okres od lutego 2004 r. do marca 2004 r., od maja 2004 r. do lipca 2004 r., od listopada 2004 r. do lutego 2005 r. oraz za kwiecień 2005 r. w łącznej kwocie 703,36 zł, w tym z tytułu składek w kwocie 324,56 zł, odsetek w kwocie 370,00 zł oraz kosztów upomnienia w kwocie 8,80 zł.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podkreślił, że w dniu 25 lutego 2014 r. wydał decyzję w której określił względem A. G. należności podlegające umorzeniu jednocześnie zaznaczając, że warunkiem umorzenia należności jest spłata (w terminie 12 miesięcy od daty uprawomocnienia się decyzji) należności niepodlegających umorzeniu. Decyzja z dnia 25 lutego 2014 r. stała się prawomocna w dniu 29 marca 2014 r., a 12 – miesięczny termin na spłatę należności minął w dniu 29 marca 2015 r. W związku z brakiem dokonania stosownej wpłaty organ rentowy wydał niniejszą decyzję.

W odwołaniu od powyższej decyzji A. G. wniósł o jej uchylenie, ustanowienie dla niego pełnomocnika z urzędu oraz o zwolnienie go od kosztów sądowych.

W uzasadnieniu odwołania A. G. wskazał, że zaskarżona decyzja jest dla niego krzywdząca i narusza jego prawa. Podniósł, że nie rozumie dlaczego organ rentowy odmówił mu możliwości skorzystania z abolicji.

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca A. G. od dnia 1 lutego 1999 r. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...).

(okolicość bezsporna)

Miesięczny dochód netto wnioskodawcy z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej oraz wynajmu wynosi 2.800 zł netto. A. G. prowadzi wspólne gospodarstwo rolne z nieposiadającą prawa do zasiłku bezrobotną żoną E. G..

(oświadczenie o stanie rodzinnym, majątku i dochodach i źródłach utrzymania k.9-10 odwrót)

W dniu 24 stycznia 2014 r. A. G. złożył wniosek o umorzenie należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność.

(wniosek k.7 akt ZUS)

Po rozpatrzeniu powyższego wniosku, w dniu 25 lutego 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wydał decyzję w której określił w punkcie 1 należności A. G. podlegające umorzeniu wg stanu na dzień 24 stycznia 2014 r. z tytułu składek na:

- a) ubezpieczenia społeczne za okres od lutego 2004 r. do marca 2004 r., od maja 2004 r. do lipca 2004 r., od listopada 2004 r. do lutego 2005 r. oraz za kwiecień 2005 r. w łącznej kwocie 4.351,35 zł w tym z tytułu:

- składek w kwocie 2.027,55 zł,
- odsetek w kwocie 2.315 zł,
- kosztów upomnienia w kwocie 8,80 zł,

b) ubezpieczenie zdrowotne za kwiecień 2005 r. w łącznej kwocie 120,61 zł, w tym z tytułu:

- składek w kwocie 58,61 zł,
- odsetek w kwocie 62 zł,

c) Fundusz Pracy za okres od lutego 2004 r. do marca 2004 r., od maja 2004 r. do lipca 2004 r., od listopada 2004 r. do lutego 2005 r. oraz za kwiecień 2005 r. w łącznej kwocie 703,36 zł w tym z tytułu:

- składek w kwocie 324,56 zł,
- odsetek w kwocie 370 zł,
- kosztów upomnienia w kwocie 8,80 zł,

Jednocześnie w punkcie 2 decyzji organ rentowy wskazał, że warunkiem umorzenia wskazanych powyżej należności jest spłata należności niepodlegających umorzeniu. Organ rentowy wskazał, że należności z tytułu składek za okres od 1 stycznia 1999 r. należy uregulować w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji wraz z odsetkami naliczonymi do dnia wpłaty.

(decyzja k.6 akt ZUS)

Powyższa decyzja została doręczona wnioskodawcy w dniu 28 lutego 2014 r.

(potwierdzenie odbioru w aktach ZUS)

Powyższa decyzja stała się prawomocna z dniem 29 marca 2014 r.

(okoliczność bezsporna)

W 12 – miesięcznym terminie od daty uprawomocnienia się decyzji (tj. do dnia 29 marca 2015 r.) wnioskodawca nie uregulował należności niepodlegających umorzeniu:

- z tytułu składek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych – koszty upomnienia w kwocie 8,80 zł,
- z tytułu składek na Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego – za maj 2005 r., od października 2006 r. do marca 2007 r., za kwiecień 2009 r. oraz kwiecień 2013 r. w łącznej kwocie 1.705,01 zł plus odsetki, koszty upomnienia w kwocie 8,80 zł,
- z tytułu składek na Fundusz Pracy za maj 2004 r., marzec 2005 r., maj 2005 r. w łącznej kwocie 104,19 zł plus odsetki, koszty upomnienia w kwocie 8,80 zł.

(pismo k.2 akt ZUS)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie odnotował wniosku płatnika o podanie kwot niepodlegających abolicji.

(pismo k.2 akt ZUS)

Powyższy stan faktyczny jest bezsporny między stronami. Istotne w sprawie okoliczności zostały ustalone na podstawie dowodów z dokumentów, których strony nie kwestionowały.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Odwołanie wnioskodawcy jest nieuzasadnione.

W dniu 15 stycznia 2013 roku weszła w życie ustawa z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. 2012 poz. 1551). Ustawa ta – zwana dalej ustawą abolicyjną - przewiduje możliwość umorzenia składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy oraz odsetek za zwłokę i pozostałych powstałych kosztów (w tym kosztów egzekucyjnych), dla wszystkich osób prowadzących pozarolniczą działalność, które w okresie od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 28 lutego 2009 roku podlegały obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu oraz wypadkowemu, z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności i nie opłaciły należnych z tego tytułu składek.

Zgodnie z treścią art. 1 ust. 1 ustawy abolicyjnej, na wniosek osoby podlegającej w okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 roku obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności w rozumieniu art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, z późn. zm.):

1) która przed dniem 1 września 2012 r. zakończyła prowadzenie pozarolniczej działalności i nie prowadzi jej w dniu wydania decyzji, o której mowa w ust. 8,

2) innej niż wymieniona w pkt 1

- umarza się nieopłacone składki na te ubezpieczenia za okres od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 28 lutego 2009 roku oraz należne od nich odsetki za zwłokę, opłaty prolongacyjne, koszty upomnienia, opłaty dodatkowe, a także koszty egzekucyjne naliczone przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

W ustępie 2 art.1 ustawy abolicyjnej przewidziano, że w przypadku osób prowadzących pozarolniczą działalność, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy wymienionej w ust. 1, wniosek o umorzenie składa płatnik składek. Natomiast w ustępie 3 art. 1 ustawy abolicyjnej postanowiono, że w przypadku, gdy płatnik, o którym mowa w ust. 2, zakończył prowadzenie pozarolniczej działalności, wniosek o umorzenie składa osoba, o której mowa w ust. 1.

Zgodnie zaś z dyspozycją ust.6 art.1 ustawy abolicyjnej umorzenie należności, o których mowa w ust. 1, skutkuje umorzeniem nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy za ten sam okres oraz należnych od nich, za ten sam okres, odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

Zgodnie z uregulowaniem art. 1 ust. 8 powołanej ustawy Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzję określającą warunki umorzenia, w której ustala także kwoty należności, o których mowa w ust. 1 i 6, z wyłączeniem kosztów egzekucyjnych.

Warunkiem umorzenia należności, o których mowa w ust. 1 i 6, jest nieposiadanie na dzień wydania decyzji, o której mowa w ust. 13 pkt 1, niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych, za okres od dnia 1 stycznia 1999 r., do opłacenia których zobowiązana jest osoba prowadząca pozarolniczą działalność lub płatnik składek, o którym mowa w ust. 2, oraz należnych od tych składek odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez

dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego (ust. 10 ustawy abolicyjnej).

Zgodnie zaś z treścią ust. 11 przywołanej ustawy należności, które nie podlegają umorzeniu, należy uregulować - opłacić w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji o umorzeniu należności.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzję o odmowie umorzenia należności, o których mowa w ust. 1 i 6 - w przypadku niespełnienia warunku, o którym mowa w ust. 10, z uwzględnieniem ust. 7, 11 i 12 (ust. 13 ustawy abolicyjnej).

A. G. wystąpił z wnioskiem do organu rentowego o umorzenie należności z tytułu nieopłaconych składek w związku z podleganiem ubezpieczeniu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie analizowanej ustawy abolicyjnej. Zakład Ubezpieczeń Społecznych rozpoznając powyższy wniosek wydał zaś decyzję określającą warunki umorzenia, kwotę należności podlegających umorzeniu i okres, za który nieopłacone składki będą mu podlegały, od której to decyzji wnioskodawca nie odwołał się.

W niniejszej sprawie spór polegał na ustaleniu, czy organ rentowy decyzją kończącą postępowanie w przedmiocie złożonego wniosku prawidłowo odmówił wnioskodawcy umorzenia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy.

Z ustalonych okoliczności faktycznych wynika, że ubezpieczony nie uregulował należności nie podlegających umorzeniu w wyznaczonym terminie.

Ustalony w sprawie stan faktyczny wskazuje, że decyzja z dnia 25 lutego 2014 r. została prawidłowo doręczona wnioskodawcy w dniu 28 lutego 2014 r. Wobec więc braku wniesienia odwołania przez wnioskodawcę decyzja z dnia 25 lutego 2014 r. stała się prawomocna z dniem 29 marca 2014 r. i od tego moment zaczął biec 12 – miesięczny termin spłaty przez wnioskodawcę należności niepodlegających umorzeniu. Co warte podkreślenia, organ rentowy w treści uzasadnienia decyzji z dnia 25 lutego 2014 r. wyraźnie wskazał, że umorzenie należności objętych decyzją nastąpi pod warunkiem spłaty należności niepodlegających umorzeniu, w terminie 12 miesięcy od daty jej uprawomocnienia. Co prawda, w treści decyzji z dnia 25 lutego 2014 r. organ rentowy nie wskazał wprost wysokości należności niepodlegających umorzeniu jakie powinien uiścić wnioskodawca, to jednak informacja przekazana przez organ rentowy była czytelna. Wnioskodawca nie wyjaśnił w jakiej kwocie powinien opłacić należności niepodlegające umorzeniu, a jakiegokolwiek kroki podjął dopiero wówczas gdy otrzymał zaskarżoną decyzję.

Reasumując, w rozpoznawanej sprawie wnioskodawca nie uregulował należności w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji i organ rentowy wydał prawidłową decyzję i odmówił A. G. umorzenia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne za okres od lutego 2004 r. do marca 2004 r., od maja 2004 r. do lipca 2004 r., od listopada 2004 r. do lutego 2005 r. oraz za kwiecień 2005 r., z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne za kwiecień 2005 r. i z tytułu składek na Fundusz Pracy za okres od lutego 2004 r. do marca 2004 r., od maja 2004 r. do lipca 2004 r., od listopada 2004 r. do lutego 2005 r. oraz za kwiecień 2005 r.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w punkcie 1 sentencji wyroku odwołanie jako bezzasadne oddalił.

W punkcie 2 sentencji wyroku Sąd nie obciążył wnioskodawcy kosztami zastępstwa procesowego, o czym orzekł w oparciu o art. 102 k.p.c. Sąd miał na uwadze, iż wnioskodawca znajduje się w trudnej sytuacji materialnej, a wobec braku spełnienia przez niego warunku od którego ustawodawca uzależnił możliwość skorzystania z abolicji, kwota realnego zadłużenia wnioskodawcy jest znaczna. Ta okoliczność stanowi szczególnie w ocenie Sądu, uzasadniony wypadek, o którym mowa w powołanym przepisie art.102 k.p.c.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy z pouczeniem o prawie, terminie i sposobie złożenia apelacji.

20.09.2016 r.